

РЕШЕНИЕ

№ 6206

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5525** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С. срещу съдебно решение от 11.05.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 15073 по описа за 2020 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав с което е отменено НП 22-006930 от 22.10.2020 на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С. с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от КТ на „Арх Ситистрой“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ, вр. чл. 16, т. 1, б. „б“, вр. чл. 60, ал. 1 и чл. 61 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.Претендира юриск.възнаграждение.

Ответникът - „Арх Ситистрой“ ЕООД, чрез процесуалния си представител, в писмен отговор и в писмена защита оспорва касационната жалба. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил наказателно постановление № 22-006930/22.10.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – [населено място], с което е наложена на „Арх Ситистрой“ ЕООД имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. с чл. 413, ал.2 от КТ в размер на 2500 лева за извършено административно нарушение на чл. 5, ал. 2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ във вр. с чл. 16, т. 1, б. „б“ във вр. с чл. 60, ал.1 и чл. 61 от Наредба № 2 от 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /НМИЗБУТИСМР/.

За да постанови този резултат съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, от правна страна е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като обаче не били спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и при издаването им са допуснати съществени процесуални нарушения. Районния съд е приел, че в случая жалбоподателят не притежава качеството „работодател“ по см. на КТ или ЗЗБУТ по отношение работниците на „Р.С.Инженеринг“ООД, поради което и не може да бъде субект на вмененото нарушение.

Тези изводи не се споделят от настоящата касационна инстанция.

За да е осъществен съставът на цитираната в наказателното постановление санкционна норма на чл. 413, ал. 2 от КТ следва да е установено наличието на задължено лице - работодател, вменено му от законодателя задължение за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и доказано неизпълнение на това му задължение. Тоест субект на адм.наказателна отговорност по чл. 413 ал.2 КТ е лице което има качеството на „работодател“.

С императивната норма на чл. 14 от ЗЗБУТ е въведено общо задължение за всички лица - ЮЛ и ФЛ, които самостоятелно наемат работещи, юридическите и физическите лица, които ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна работа, както и лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие с други, да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или

места.

В § 1, т. 9 от същия закон е дефиниран критерия за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд - такива условия, които не водят до професионални заболявания и злополуки при работа и създават предпоставка за пълното физическо, психическо и социално благополучие на работещите лица.

В разглежданият случай, предвид специфичния характер на дейностите по строителство, с Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи са въведени специални изисквания, на задължените лица е вменено задължение за извършване на конкретни действия по изпълнението им. Такива задължени лица са възложителят (чл. 5 от Наредбата); координаторът по безопасност (чл. 11 от Наредбата) и строителят (чл. 16 от Наредбата). Видно от съдържанието на наказателното постановление, действително при изложението на фактичката обстановка на „Арх Ситистрой“ ЕООД е придадено качеството му на „строител“ на строителен обект, обект на извършената от контролните органи проверка. С оглед на изложените по-горе нормативни разпоредби, несъмнено дружеството притежава това качество. Независимо от горното обаче, видно от санкционната част на НП на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 413, ал. 2 от КТ на „Арх Ситистрой“ ЕООД е наложена имуществена санкция, като изрично е изписано „в качеството му на работодател“. Видно от събраните по делото доказателства е установена трудово-правна връзка между наказаното дружество и лицата, които са извършвали дейности на строителния обект. От доказателствата по делото се установява, че между „Хъс Инвест София“ ЕООД в качеството на възложител, и „Арх Ситистрой“ ЕООД, в качеството на изпълнител, е сключен договор за строителство от 01.07.2018 г., по силата на който „Хъс Инвест София“ ЕООД е възложило на „Арх Ситистрой“ ЕООД извършването на определени видове строителни и монтажни работи в процесния строителен обект. Установено е, че в последствие между „Арх Ситистрой“ ЕООД, като възложител, и „Р. С. Инженеринг“ ООД, в качеството му на изпълнител, е сключен договор № 03/17.04.2019 г., с който „Р. С. Инженеринг“ ООД е поело задължение да изпълни със свой ресурс строителни и монтажни работи на сгради № 8 и № 9 в посочения по-горе строителен обект. Във връзка с горното „Арх Ситистрой“ ЕООД има качеството на възложител на работата спрямо работниците, чийто живот и здраве охранява Наредбата, като носи отговорност за работата на дружествата изпълнители, по силата на сключените договори за СМР и Споразумение за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Отговорността за предприятията на дружествата - възложители е на самите тях, включително отговорността за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд по отношение на наетите лица по граждански или трудово-правни договори. Отговорността за чуждо предприятие, включително за осигуряване на безопасни условия на труд по отношение на работници или служители на чуждо предприятие е възложена на юридическото лице - възложител, с което дружествата -изпълнители, се намират в облигационна връзка. С гореизложеното настоящият състав намира, че СРС незаконосъобразно е приел, че дружеството не е работодател, по КТ и ЗЗБУТ, респ не може да бъде субект на вмененото му нарушение.

За целите на Закона за здравословни и безопасни условия на труд / § 1, т. 2 от ДР на ЗЗБУТ/, по приложението на който е издадена Наредба № 2/2004 г. "работодател" е всяко лице, което: 1. има това качество по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, както и 2.

всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията. От посочената разпоредба във втората ѝ част е видно, че качеството на работодател има и възложителя на работа (без наличие на трудово – правни отношения), в рамките обаче на предприятието му. Както се посочи е установена трудово- правна връзка между наказаното лице и лицата, които са извършвали дейности на строителния обект. Във връзка с горното „Арх С. ”- ЕООД има качеството на възложител на работата спрямо работниците, чийто живот и здраве охранява, като носи отговорност за работата на дружествата изпълнители, по силата на сключените договори за СМР, Договор за упражняване на строителен надзор. Отговорността за предприятията на дружествата - възложители е на самите тях, включително отговорността за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд по отношение на наетите лица по граждански или трудово-правни договори. С гореизложеното настоящият състав намира, че СРС незаконосъобразно е приел, че наказаното лице не е субект на нарушението.

Безспорно това качество е установено от събраните по делото доказателства, а и е изрично посочено в наказателното постановление, и на това основание е ангажирана отговорността на дружеството.

Според разпоредбата на чл.413, ал.2 КТ работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. В настоящият случай, с НП е наложена имуществена санкция над установения минимум. В НП са изложени мотиви, които се споделят от съда, който приема, че наказанието е съответно на тежестта на нарушението и е годно да изпълни заложената в чл. 12 от ЗАНН цел на закона.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на касатора следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв. за настоящата съдебна инстанция, определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. На ответника не се дължат разноски.

Водим от горното, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 11.05.2022г. постановено по НАХД № 15073/2020г. по описа на СРС, НО, 16- ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-006930 от 22.10.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от КТ на „Арх Ситистрой“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 5, ал. 2 от ЗЗБУТ, вр. чл. 16, т. 1, б. „б“, вр. чл. 60, ал. 1 и чл. 61 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

ОСЪЖДА „Арх Ситистрой“ ЕООД да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: